

Folketingets Beskæftigelsesudvalg

Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 22. december 2011

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk

Under henvisning til Folketingets udvalgs brev af 30. november 2011 følger hermed social- og integrationsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 65 (BEU alm. del).

/ J.nr. 2011-0016733

Spørgsmål nr. 65:

"I forlængelse af samråd den 29. november 2011 om lægekonsulenter, jf. BEU alm. del - samrådsspørgsmål G-J bedes ministrene redegøre for, hvorledes de vil sikre, at kommunerne overholder gældende regler, hvorefter lægekonsulenter alene har en rådgivende funktion vedrørende tilkendelse af førtidspension og ikke på nogen måde tillægges hverken direkte eller indirekte besluttende myndighed? Hvilke sanktioner overvejer ministrene ift. kommuner, der ikke overholder disse regler"

Svar:

I de sociale love er der ikke fastsat regler om lægekonsulenters arbejdsopgaver, og der findes ikke bestemmelser, der bemyndiger den ansvarlige minister til at fastsætte retligt bindende regler over for kommunerne om lægekonsulenternes funktion. Tilsvarende er der ikke hjemmel til at fastsætte særlige regler om de kommunale sagsbehandlers arbejdsopgaver, men fælles for alle kommunale medarbejdere gælder, at regler om dokumentation, krav om saglige begrundelser m.v. skal overholdes i forbindelse med fx afgørelser om førtidspension.

Da retligt bindende regler skal have hjemmel i lov, og da en sådan ikke findes i den gældende lovgivning, er det ikke muligt uden videre at fastsætte bindende regler om lægekonsulenternes arbejdsopgaver og beføjelser.

De orienteringsskrivelser og vejledninger, der fra centralt hold er udsendt om lægekonsulenternes rolle i forbindelse med kommunernes behandling af sociale sager, har derfor ikke en retligt bindende karakter.

Som konsekvens heraf er det ikke korrekt at omtale indholdet i de udsendte vejledninger og orienteringsskrivelser som "regler" for lægekonsulenters arbejde. Der er tale om vejledninger til kommunerne, som angiver nogle retningslinjer for, hvordan arbejds- og rollefordelingen mellem de forskellige aktører i sagsbehandlingen bør være ud fra en række saglige hensyn til sikring af korrekt sagsbehandling.

I forhold til sanktionsmulighederne, så er der mulighed for at klage til borgmesteren som den øverst ansvarlige for kommunens personale, hvis borgeren mener, at en lægekonsulent har overskredet sine beføjelser. Tilsvarende gælder, hvis en sagsbehandler udviser en forkert adfærd over for borgeren eller tager uvedkommende hensyn i forbindelse med sagsbehandlingen.

Dernæst ligger sanktionsmulighederne i den formelle klageadgang, idet klageinstansen kan ændre en kommunal afgørelse, eller eventuelt hjemvise sagen til fornyet behandling i kommunen, hvis sagen ikke er behandlet korrekt. Dette kunne fx være tilfældet, hvis en afgørelse er truffet i strid med den dokumentation, der ligger i sagen.

Lægeerklæringer indgår som dokumentation i sagen, og hvis borgeren mener, at afgørelsen fx er baseret på en forkert afvejning af dokumentationen i sagen, er der således mulighed for at klage over afgørelsen til Beskæftigelsesankenævnet.

Sagsbehandleren kan ikke tilsidesætte en lægeerklæring, der alene indeholder en beskrivelse af borgerens helbredsmæssige forhold. Afhængig af forholdene i den enkelte sag, kan sagsbehandleren dog tillægge en lægeerklæring større eller mindre betydning i den samlede vurdering af, om betingelserne for tilkendelse af førtidspension er til stede. Sagsbehandleren skal i sådanne tilfælde redegøre for sin vurdering og anføre en faglig forklaring, som fx begrunder, hvorfor kommunen ikke finder, at nedsættelse af arbejdsloven kan begrunde tilkendelse af førtidspension.

Som nævnt på samrådet den 29. november 2011, vil beskæftigelsesministeren og jeg afvente resultatet af Ankestyrelsens næste undersøgelse af lægekonsulenternes arbejde, før der tages stilling til, om der er behov for yderligere initiativer til sikring af borgernes retssikkerhed.

Karen Hækkerup

/Bent Nielsen